

Til beslutningsforslag nr. B 19. Beretning afgivet af Socialudvalget den 19. juni 1992

Beretning

over

Forslag til folketingsbeslutning om privat institutionsdrift

[af Kofod-Svendsen (KRF) m.fl.]

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra Amtsrådsforeningen i Danmark og Den kristne Klinik.

Herefter tilkendegiver et *flertal* (Venstres, Det Konservative Folkepartis, Fremskridtspartiets, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget), at det ønsker, at udbudet af institutioner inden for Socialministeriets område bliver så fleksibelt som overhovedet muligt, uanset hvem forpligtelsen til at sørge for, at der er det nødvendige antal pladser, påhviler. Den enkelte institutionsbruger skal have større valgfrihed og medindflydelse på institutionsområdet.

Flertallet hilser med tilfredshed, at Folketinget med lov nr. 192 af 23. marts 1992 har udvidet forsøgsområdet i bistandslovens § 138 b, således at der gives mulighed for forsøg inden for andre områder end de institutionsformer, der direkte er omtalt i lovens afsnit VI og VII. Der lægges op til forsøg med nye tilbud, eksempelvis mulighed for, at kommunerne kan udbetale et kontantbeløb til ældre, der ønsker dette, således at de kan købe hjælp efter egne ønsker. Ligeledes glæder det flertallet, at ældre ved lov nr. 191 af 23. marts 1992 nu har fået ret til at blive optaget i et plejehjem og anden ældreegnet bolig i en anden kommune end op-

holds kommunen, hvis den ældre har visse nærmere angivne nærstående boende i den anden kommune, eller hvis der foreligger andre ganske særlige forhold, f.eks. religiøse grunde, der medfører, at den ældre ønsker at blive optaget på et bestemt plejehjem i en anden kommune. Men efter flertallets opfattelse dækker disse lovændringer kun en del af intentionerne i nærværende forslag. Flertallet ser frem til opfølgningen og udmøntningen af forslag fra den tværministerielle embedsmandsgruppe, der er nedsat i forlængelse af regeringens moderniseringsredegørelse, hvis sigte er at give borgerne friere valgmuligheder. Efter flertallets opfattelse er betingelserne for at kunne vælge en institution i en anden kommune end opholdskommunen alt for snævre.

Der bør tilstræbes den størst mulige valgfrihed for den enkelte med hensyn til valg af institution. Når borgerne frit kan vælge institution, vil det give institutionerne et yderligere incitament til at yde den bedst mulige kvalitet. De institutioner, private som offentlige, der ikke kan leve op til kravene, må lukke. Ved et frit institutionsvalg skal det sikres, at svage som f.eks. børn, fysisk/psykisk handicappede samt senile og konfuse ældre ikke lades i stikken og henvises til de institutioner, ingen andre ønskes optaget i. Vedkommende amtskommune eller kommune skal føre tilsyn med den private institutions standard og kvalitet.

Et mindretal (Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) mener, at man med vedtagelsen af lov nr. 192 af

23. marts 1992 har taget hensyn til flere af de forhold, der var baggrunden for beslutningsforslag nr. B 19.

Mindretallet tager afstand fra, at offentlige tilskud kan følge borgerne uden krav om

driftsoverenskomst med de berørte institutioner.

Det er efter mindretallets mening afgørende, at man gennem faste aftaler sikrer såvel personale som beboere, også på private institutioner.

P. u. v.

KOFOD-SVENDSEN

formand